

(คำแปล) ความตกลงกรุงเฮกว่าด้วยการจดทะเบียนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
ระหว่างประเทศ ภายใต้กรรมสารเจนีวา ค.ศ. 1999

สารบัญ

บททั่วไป

- ข้อ 1 นิยามศัพท์
- ข้อ 2 การบังคับใช้มาตรการคุ้มครองอื่นใดตามกฎหมายของภาคีร่วมสัญญา และอนุสัญญาระหว่างประเทศ
-
- ภาค I คำขอระหว่างประเทศ และการจดทะเบียนระหว่างประเทศ
- ข้อ 3 สิทธิการยื่นคำขอระหว่างประเทศ
- ข้อ 4 ข้อปฏิบัติการยื่นคำขอระหว่างประเทศ
- ข้อ 5 สาระสำคัญของคำขอระหว่างประเทศ
- ข้อ 6 การขอรับสิทธิก่อน
- ข้อ 7 ค่าธรรมเนียมการกำหนด
- ข้อ 8 การแก้ไขการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด
- ข้อ 9 วันที่ยื่นคำขอระหว่างประเทศ
- ข้อ 10 การจดทะเบียนระหว่างประเทศ วันที่จดทะเบียนระหว่างประเทศ การประกาศโฆษณาและ
สำเนาการจดทะเบียนระหว่างประเทศที่เป็นความลับ
- ข้อ 11 การขยายเวลาการประกาศโฆษณา
- ข้อ 12 การปฏิเสธ
- ข้อ 13 ข้อกำหนดพิเศษเกี่ยวกับแบบอุตสาหกรรมเดียวในคำขอฉบับเดียว
- ข้อ 14 ผลของการจดทะเบียนระหว่างประเทศ
- ข้อ 15 การทำให้เป็นโมฆะ
- ข้อ 16 การบันทึกการเปลี่ยนแปลงและสาระอื่นใดเกี่ยวกับการจดทะเบียนระหว่างประเทศ
- ข้อ 17 ระยะเวลาขั้นแรกและการต่ออายุการจดทะเบียนระหว่างประเทศและระยะเวลาคุ้มครอง
- ข้อ 18 ข้อมูลเกี่ยวกับการจดทะเบียนระหว่างประเทศที่ได้รับการประกาศโฆษณา
- ภาค II บทบัญญัติของฝ่ายบริหาร
- ข้อ 19 สำนักงานร่วมแห่งรัฐ
- ข้อ 20 สมาชิกแห่งสภาพกรุงเฮก
- ข้อ 21 ที่ประชุมสมัชชา
- ข้อ 22 สำนักงานระหว่างประเทศ

ข้อ 23	การเงิน
ข้อ 24	ระเบียบข้อบังคับ
ภาค III	การพิจารณาปรับปรุงและการแก้ไข
ข้อ 25	การปรับปรุงและแก้ไขรัฐบัญญัติ
ข้อ 26	การปรับปรุงแก้ไขบางข้อมาตราโดยที่ประชุมสมัชชา
ภาค IV	บทบัญญัติสุดท้าย
ข้อ 27	การเข้าเป็นภาคีร่วมรัฐบัญญัตินี้
ข้อ 28	วันที่สัตยาบันและการภาคยานุวัติมีผลบังคับ
ข้อ 29	การห้ามการตั้งข้อสงวน
ข้อ 30	คำแถลงทำโดยการภาคีร่วมสัญญา
ข้อ 31	การบังคับใช้ของรัฐบัญญัติ พ.ศ. 2477 (ค.ศ. 1934) และรัฐบัญญัติ พ.ศ. 2503 (ค.ศ. 1960)
ข้อ 32	การบอกเลิกรัฐบัญญัติ
ข้อ 33	ภาษาที่ใช้ในรัฐบัญญัติ และการลงนาม
ข้อ 34	ผู้รักษาการ

บททั่วไป

ข้อ 1

นิยามศัพท์

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งรัฐบัญญัตินี้

(i) "ความตกลงกรุงเฮก" หมายถึง ความตกลงกรุงเฮกว่าด้วยเรื่องการยื่นการออกแบบอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ โดยต่อไปจะเรียกว่า ความตกลงกรุงเฮกว่าด้วยเรื่องการจัดทะเบียนการออกแบบอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

(ii) "รัฐบัญญัตินี้" หมายถึง ความตกลงกรุงเฮกตามที่บัญญัติโดยรัฐบัญญัติฉบับปัจจุบันนี้

(iii) "ระเบียบข้อบังคับ" หมายถึง ระเบียบข้อบังคับภายใต้รัฐบัญญัตินี้

(iv) "ตามที่บัญญัติไว้" หมายถึง ที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐบัญญัตินี้

(v) "อนุสัญญากรุงปารีส" หมายถึง อนุสัญญากรุงปารีสเพื่อการป้องกันทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม ลงนาม ณ กรุงปารีสเมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2546 ตามที่มีการแก้ไข และเปลี่ยนแปลง

(vi) "การจัดทะเบียนระหว่างประเทศ" หมายถึง การจัดทะเบียนการออกแบบอุตสาหกรรมระหว่างประเทศที่มีผลบังคับตามรัฐบัญญัตินี้

(vii) "คำขอระหว่างประเทศ" หมายถึง คำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศ

(viii) "ทะเบียนระหว่างประเทศ" หมายถึง ข้อมูลอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับการจดทะเบียนระหว่างประเทศที่รวบรวมไว้ในฐานข้อมูลของสำนักงานระหว่างประเทศ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวตามรัฐบัญญัติหรือระเบียบข้อบังคับที่กำหนดหรืออนุญาตในการบันทึก โดยไม่คำนึงถึงวิธีการเก็บข้อมูลดังกล่าว

(ix) "บุคคล" หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล

(x) "ผู้ขอ" หมายถึง บุคคลผู้มีชื่ออยู่ในคำขอระหว่างประเทศ

(xi) "ผู้ทรงสิทธิ" หมายถึง บุคคลผู้มีชื่ออยู่ในการจดทะเบียนระหว่างประเทศซึ่งได้บันทึกไว้ในทะเบียนระหว่างประเทศ

(xii) "องค์การระหว่างรัฐ" หมายถึง องค์การระหว่างรัฐที่มีคุณสมบัติเข้าเป็นภาคีของรัฐบัญญัตินี้ ตามข้อ 27(1)(ii)

(xiii) "ภาคีร่วมสัญญา" หมายถึง รัฐ หรือองค์การระหว่างรัฐ ที่เป็นภาคีของรัฐบัญญัตินี้

(xiv) "ภาคีร่วมสัญญาของผู้ขอ" หมายถึง ภาคีร่วมสัญญาหรือหนึ่งในภาคีร่วมสัญญาที่ผู้ขอได้รับสิทธิในการยื่นคำขอระหว่างประเทศในภาคีร่วมสัญญานั้น โดยที่เงื่อนไขอย่างน้อยที่สุดหนึ่งข้อตามข้อ 3 มีการปฏิบัติตามแล้ว ในกรณีที่จำนวนของภาคีร่วมสัญญามีสองภาคีหรือมากกว่าที่ผู้ขออาจได้รับสิทธิ ตามข้อ 3 ใน

การยื่นคำขอระหว่างประเทศ "ภาคีร่วมสัญญาของผู้ขอ" หมายถึงภาคีร่วมสัญญาที่ถูกระบุไว้ในคำขอระหว่างประเทศนอกจากภาคีร่วมสัญญาอื่นนั้น

(xv) "อาณาเขตของภาคีร่วมสัญญา" หมายถึง ในกรณีที่ภาคีร่วมสัญญาเป็นรัฐ หมายถึง อาณาเขตของรัฐ และในกรณีที่ภาคีร่วมสัญญาเป็นองค์การระหว่างรัฐ หมายถึง อาณาเขตซึ่งสนธิสัญญาซึ่งประกอบขึ้นเป็นองค์การระหว่างรัฐใช้บังคับ

(xvi) "สำนักงาน" หมายถึงหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายโดยภาคีร่วมสัญญาในการให้การคุ้มครองการออกแบบอุตสาหกรรม ที่มีผลบังคับในอาณาเขตของภาคีร่วมสัญญานั้น

(xvii) "สำนักงานตรวจสอบ" หมายถึงสำนักงานซึ่งโดยตำแหน่งมีหน้าที่พิจารณาตรวจสอบ คำขอที่ยื่นไว้ต่อสำนักงานเพื่อการคุ้มครองการออกแบบอุตสาหกรรม โดยอย่างน้อยที่สุดมีหน้าที่กำหนดว่าแบบอุตสาหกรรมนั้นมีลักษณะเป็นแบบอุตสาหกรรมที่มีความใหม่

(xviii) "การกำหนด" หมายถึงคำร้องที่การจดทะเบียนระหว่างประเทศมีผลต่อภาคีร่วมสัญญา และมีความหมายถึงการบันทึกคำร้องนั้นในทะเบียนระหว่างประเทศ

(xix) "ภาคีร่วมสัญญาที่ได้รับการกำหนด" และ "สำนักงานที่ได้รับการกำหนด" หมายถึง ภาคีร่วมสัญญา และสำนักงานของภาคีร่วมสัญญาตามลำดับ ที่การกำหนดนั้นมีผลใช้บังคับ

(xx) "รัฐบัญญัติ พ.ศ. 2477 (ค.ศ. 1934)" หมายถึงรัฐบัญญัติที่มีการลงนาม ณ กรุงลอนดอน ลงวันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2477 ตามความตกลงกรุงเฮก

(xxi) "รัฐบัญญัติ พ.ศ. 2503 (ค.ศ. 1960)" หมายถึงรัฐบัญญัติที่มีการลงนาม ณ กรุงเฮก ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2503 ตามความตกลงกรุงเฮก

(xxii) "รัฐบัญญัติเพิ่มเติม พ.ศ. 2504 (ค.ศ. 1961)" หมายถึงรัฐบัญญัติที่มีการลงนาม ณ กรุงโมนาโค ลงวันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2504 เพิ่มเติมความในรัฐบัญญัติ พ.ศ. 2477 (ค.ศ. 1934)

(xxiii) "รัฐบัญญัติประกอบ พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967)" หมายถึง รัฐบัญญัติ ประกอบ พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967) ที่มีการลงนาม ณ กรุงสต็อกโฮล์ม ลงวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2510 แก้ไข ในความตกลงกรุงเฮก

(xxiv) "สหภาพ" หมายถึง สหภาพกรุงเฮกก่อตั้งขึ้นตามความตกลงกรุงเฮก ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2468 ภายใต้รัฐบัญญัติ พ.ศ. 2477 (ค.ศ. 1934) และรัฐบัญญัติ พ.ศ. 2503 (ค.ศ. 1960) รัฐบัญญัติเพิ่มเติม พ.ศ. 2504 (ค.ศ. 1961) รัฐบัญญัติประกอบ พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967) และรัฐบัญญัตินี้

(xxv) "ที่ประชุมที่ประชุมสมัชชา" หมายถึง ที่ประชุมที่ประชุมสมัชชาตามข้อ 21(1) (เอ) หรือบุคคลใดที่ทำหน้าที่แทนที่ประชุมที่ประชุมสมัชชา

(xxvi) "องค์การใหญ่" หมายถึง องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก

(xxvii) "ผู้อำนวยการใหญ่" หมายถึง ผู้อำนวยการใหญ่ขององค์การใหญ่

(xxviii) "สำนักงานระหว่างประเทศ" หมายถึง สำนักงานระหว่างประเทศขององค์การใหญ่

(xxix) "สัตยาบันสาร" ให้หมายความรวมถึงตราสารรับรองหรือแสดงความเห็นชอบ

ข้อ 2

การบังคับ ใช้มาตรการคุ้มครองอื่นใดตามกฎหมายของภาคีร่วมสัญญา
และอนุสัญญาระหว่างประเทศ

(1) [กฎหมายของภาคีร่วมสัญญา และ อนุสัญญาระหว่างประเทศ] บทบัญญัติใดในรัฐบัญญัตินี้ ต้องไม่มีผลกระทบต่อคำขอที่มีความคุ้มครองเหนือกว่าตามกฎหมายของภาคีร่วมสัญญา และต้องไม่มีผลกระทบต่อวิธีการคุ้มครองงานศิลปกรรม และ ศิลปประยุกต์ตามสนธิสัญญาและอนุสัญญาว่าด้วยเรื่องลิขสิทธิ์ หรือการคุ้มครองการออกแบบอุตสาหกรรมภายใต้ความตกลงว่าสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าที่เป็นภาคผนวกของความตกลงจัดตั้งองค์การการค้าโลก

(2) [พันธกรณีในอนุสัญญากรุงปารีส] แต่ละภาคีร่วมสัญญาจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติ ของอนุสัญญากรุงปารีสเกี่ยวกับการออกแบบอุตสาหกรรม

ภาค 1

คำขอระหว่างประเทศและการจดทะเบียนระหว่างประเทศ

ข้อ 3

สิทธิการยื่นคำขอระหว่างประเทศ

บุคคลใดมีสัญชาติของรัฐที่เป็นรัฐภาคีร่วมสัญญาหรือเป็นสมาชิกขององค์การระหว่างรัฐที่เป็นภาคีร่วมสัญญา หรือมีภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ หรืออยู่ในระหว่างการประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมอย่างแท้จริงและจริงจังในอาณาเขตของภาคีร่วมสัญญา เป็นผู้ที่มีสิทธิยื่นคำขอระหว่างประเทศ

ข้อ 4

ข้อปฏิบัติการยื่นคำขอระหว่างประเทศ

(1) [การยื่นทางตรง และทางอ้อม] (เอ) การยื่นคำขอระหว่างประเทศอาจทำได้โดยทางเลือกของผู้ขอ โดยตรงต่อสำนักงานระหว่างประเทศ หรือผ่านสำนักงานของภาคีร่วมสัญญาของผู้ขอ

(บี) โดยไม่คำนึงอนุวรรค (เอ) ภาคีร่วมสัญญาอาจแจ้งให้ทราบในคำแถลงต่อผู้อำนวยการใหญ่ว่า คำขอระหว่างประเทศไม่อาจยื่นผ่านสำนักงานของตน

(2) [ค่าธรรมเนียมการส่งผ่าน ในกรณีการยื่นทางอ้อม] สำนักงานของภาคีร่วมสัญญา อาจกำหนดให้ผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมการส่งผ่านเพื่อประโยชน์ของตนในกรณีการยื่นคำขอระหว่างประเทศผ่านสำนักงานของตน

ข้อ 5

สาระสำคัญในคำขอระหว่างประเทศ

(1) [สาระสำคัญที่จำเป็นต้องมีในคำขอระหว่างประเทศ] คำขอระหว่างประเทศจะต้องทำเป็นภาษาตามที่บัญญัติไว้หรือหนึ่งในจำนวนภาษาตามที่บัญญัติไว้และต้องประกอบหรือยื่นพร้อมกัน

(i) คำร้องเพื่อการจดทะเบียนระหว่างประเทศภายใต้รัฐบัญญัตินี้

(ii) ข้อมูลตามที่บัญญัติไว้เกี่ยวกับผู้ขอ

(iii) จำนวนภาพแสดงการออกแบบหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ หรือโดยทางเลือกของผู้ขอหลาย ๆ จำนวนของภาพแสดงการออกแบบอุตสาหกรรมที่มีลักษณะแตกต่างเกี่ยวกับคำขอระหว่างประเทศนั้น ปรากฏตามระเบียบวิธีการที่กำหนด ทั้งนี้ ในกรณีที่มีการออกแบบทางอุตสาหกรรมมีลักษณะเป็นสองมิติและมีการทำคำร้องขอขยายระยะเวลาการประกาศโฆษณาตามวรรค (5) ให้คำขอระหว่างประเทศดังกล่าวยื่นพร้อมกันกับภาพตัวอย่างการออกแบบอุตสาหกรรมตามจำนวนที่ได้บัญญัติไว้ได้ แทนที่คำขอนั้นจะต้องประกอบไปด้วยภาพแสดงการออกแบบดังกล่าว

(iv) การแสดงถึงผลิตภัณฑ์หนึ่งหรือหลายผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นการออกแบบอุตสาหกรรม หรือเกี่ยวกับการใช้แบบอุตสาหกรรมตามที่บัญญัติไว้

(v) การแสดงถึงภาคีร่วมสัญญาที่ถูกต้องกำหนด

(vi) ค่าธรรมเนียมตามที่บัญญัติไว้

(vii) รายละเอียดอื่นตามที่บัญญัติไว้

(2) [สาระสำคัญที่จำเป็นต้องมีเพิ่มเติมในการยื่นคำขอระหว่างประเทศ] (เอ) ภาคีร่วมสัญญาใดที่มีสำนักงานเป็นสำนักงานตรวจสอบ และมีกฎหมายของตนในขณะที่เข้าเป็นภาคีของรัฐบัญญัตินี้ กำหนดให้คำขอรับความคุ้มครองการออกแบบอุตสาหกรรมประกอบด้วยองค์ประกอบใด ๆ ดังที่ได้กำหนดไว้ในอนุวรรค (บี) เพื่อรับวันที่ยื่นคำขอภายใต้กฎหมายนั้นอาจทำค่าแกลงเพื่อแจ้งให้ผู้อำนวยความสะดวกใหญ่ทราบถึงองค์ประกอบนั้น

(บี) องค์ประกอบที่อาจมีการแจ้งได้ตามอนุวรรค (เอ) มีดังต่อไปนี้

(i) การแสดงเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้สร้างสรรค์การออกแบบอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับคำขอนั้น

(ii) คำบรรยายสรุปเกี่ยวกับภาพแสดงการออกแบบอุตสาหกรรมหรือลักษณะสำคัญของแบบอุตสาหกรรมเกี่ยวกับคำขอนั้น

(iii) ข้อถือสิทธิ

(ซี) ในกรณีที่คำขอระหว่างประเทศมีการกำหนดชื่อภาคีร่วมสัญญาซึ่งมีการแจ้งตามอนุวรรค (เอ) คำขอดังกล่าวจะต้องประกอบด้วย ตามระเบียบวิธีการที่บัญญัติไว้ ซึ่งองค์ประกอบใดที่เกี่ยวกับการทำคำแจ้งนั้น

(3) [สารสำคัญอื่นที่ควรมีในคำขอระหว่างประเทศ] คำขอระหว่างประเทศอาจประกอบด้วยคำขออื่นพร้อมกับองค์ประกอบอื่นใดตามที่ระบุไว้ในระเบียบข้อบังคับ

(4) [แบบอุตสาหกรรมหลายแบบ ในคำขอระหว่างประเทศฉบับเดียวกัน] ภายใต้เงื่อนไขที่อาจกำหนดไว้ในที่นี้ คำขอระหว่างประเทศอาจมีแบบอุตสาหกรรมได้สองแบบหรือมากกว่า

(5) [คำร้อง เพื่อหน่วยงานประกาศโฆษณา] คำขอระหว่างประเทศอาจประกอบด้วยคำร้องขอขยายระยะเวลาการประกาศโฆษณา

ข้อ 6

การขอรับสิทธิก่อน

(1) [การอ้างสิทธิก่อน] (เอ) คำขอระหว่างประเทศอาจประกอบด้วยคำแถลงการอ้างภายใต้ข้อ 4 ของอนุสัญญากรุงปารีส ถึงสิทธิในการขอรับสิทธิก่อนจากคำขอหนึ่งหรือมากกว่าที่ยื่นไว้ก่อนหน้านี้นี้ในหรือสำหรับประเทศภาคีร่วมสัญญาต่ออนุสัญญาดังกล่าว หรือสมาชิกขององค์การการค้าโลก

(บี) ระเบียบข้อบังคับอาจกำหนดให้คำแถลงตามอนุวรรค (เอ) ทำภายหลังจากยื่นคำขอระหว่างประเทศ ในกรณีดังกล่าวระเบียบข้อบังคับจะกำหนดเวลาล่าช้าที่สุดในการทำคำแถลงดังกล่าว

(2) [คำขอระหว่างประเทศ ใช้เป็นหลักเกณฑ์การอ้างสิทธิก่อน] ให้คำขอระหว่างประเทศนับแต่วันที่ยื่นคำขอนั้นและไม่ว่ามีกระบวนการใดต่อไปก็ตามมีผลเท่ากับการยื่นคำขอทั่วไปตามความหมายของข้อ 4 ของอนุสัญญากรุงปารีส

ข้อ 7

ค่าธรรมเนียมการกำหนด

(1) [ค่าธรรมเนียมการกำหนดตามที่บัญญัติไว้] ค่าธรรมเนียมตามที่บัญญัติไว้ ให้รวมถึง ภายใต้วรรค (2) ค่าธรรมเนียมการกำหนดสำหรับแต่ละภาคีร่วมสัญญาที่

(2) [ค่าธรรมเนียมการกำหนดเฉพาะบุคคล] ภาคีร่วมสัญญาใดที่มีสำนักงานเป็นสำนักงานตรวจสอบและภาคีร่วมสัญญาใดที่เป็นองค์การระหว่างรัฐ อาจทำคำแถลงแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่ เกี่ยวกับการจดทะเบียนระหว่างประเทศที่ตนกำหนดและการต่ออายุการจดทะเบียนระหว่างประเทศดังกล่าว ว่าให้ค่าธรรมเนียมการกำหนดตามที่บัญญัติไว้ในวรรค (1) อาจแทนที่โดยค่าธรรมเนียมการกำหนดเฉพาะบุคคลซึ่งมีการระบุจำนวนไว้ในคำแถลงและเปลี่ยนแปลงได้ในคำแถลงฉบับต่อ ๆ ไป จำนวนค่าธรรมเนียมที่มีการระบุดังกล่าวอาจกำหนดไว้สำหรับช่วงระยะเวลาเริ่มต้นของการคุ้มครองสิทธิและในแต่ละระยะเวลาการต่ออายุการจดทะเบียนหรือระยะเวลาสูงสุดของการคุ้มครองที่อนุญาตโดยภาคีร่วมสัญญานั้น ทั้งนี้ ค่าธรรมเนียมดังกล่าวจะต้องไม่สูงเกินจำนวนที่สำนักงานของภาคีร่วมสัญญาที่มีสิทธิได้รับจากผู้ขอ ในการให้ระยะเวลาการคุ้มครองสิทธิสำหรับการออกแบบอุตสาหกรรมที่มีจำนวนเท่ากัน จำนวนค่าธรรมเนียมนั้นจะลดน้อยลงกว่าเดิมจากการลดค่าใช้จ่ายที่มีผลจากข้อปฏิบัติระหว่างประเทศ

(3) [การโอนค่าธรรมเนียมการกำหนด] ค่าธรรมเนียมการกำหนดตามวรรค (1) และ (2) จะถูกโอนโดยสำนักงานระหว่างประเทศถึงภาคีร่วมสัญญาตามที่ค่าธรรมเนียมนั้นมีการชำระแล้ว

ข้อ 8

การแก้ไขการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด

(1) [การตรวจสอบคำขอระหว่างประเทศ] ในเวลาที่สำนักงานระหว่างประเทศได้รับคำขอ หากมีการตรวจพบว่าคำขอระหว่างประเทศไม่สมบูรณ์ตามข้อกำหนดต่าง ๆ ของรัฐบัญญัตินี้และระเบียบข้อบังคับสำนักงานระหว่างประเทศอาจเรียกเชิญให้ผู้ขอมาดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้

(2) [การไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ไม่ได้รับการแก้ไข] (เอ) หากผู้ขอไม่ปฏิบัติตามคำเชิญภายในระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้ ให้ถือว่า ภายใต้ถ้อยวรรค (บี) เป็นการละทิ้งคำขอระหว่างประเทศนั้น

(บี) ในกรณีที่มีการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับข้อ 5(2) หรือตามข้อกำหนดพิเศษที่ได้แจ้งให้ผู้อำนวยความสะดวกใหญ่ทราบโดยภาคีร่วมสัญญาตามระเบียบข้อบังคับ หากผู้ขอไม่ปฏิบัติตามคำเชิญภายในระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้ ให้ถือว่าคำขอระหว่างประเทศนั้นไม่มีการกำหนดภาคีร่วมสัญญานั้น

ข้อ 9

วันที่ยื่นคำขอระหว่างประเทศ

(1) [คำขอระหว่างประเทศที่ยื่นโดยตรง] ในกรณีที่คำขอระหว่างประเทศยื่นโดยตรงต่อสำนักงานระหว่างประเทศให้วันที่ยื่นคำขอ ภายใต้วรรค (3) เป็นวันที่สำนักงานระหว่างประเทศได้รับคำขอระหว่างประเทศนั้น

(2) [คำขอระหว่างประเทศที่ยื่นโดยทางอ้อม] ในกรณีที่คำขอระหว่างประเทศมีการยื่นผ่านสำนักงานของภาคีร่วมสัญญาของผู้ขอให้วันที่ยื่นคำขอกำหนดตามที่ได้บัญญัติไว้

(3) [คำขอระหว่างประเทศกับการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด] ในวันที่สำนักงานระหว่างประเทศได้รับคำขอ ในกรณีที่คำขอระหว่างประเทศมีการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดซึ่งทำให้ต้องมีการเลื่อนวันที่ยื่นคำขอระหว่างประเทศออกไป ให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขอนั้นเป็นวันที่การแก้ไขการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้นได้รับไว้โดยสำนักงานระหว่างประเทศ

ข้อ 10¹

การจดทะเบียนระหว่างประเทศ วันที่จดทะเบียนระหว่างประเทศ

การประกาศโฆษณา และสำเนาการจดทะเบียนระหว่างประเทศที่เป็นความลับ

(1) [การจดทะเบียนระหว่างประเทศ] สำนักงานระหว่างประเทศจะต้องจดทะเบียนให้แก่การออกแบบ

¹ เมื่อมีการรับรองข้อ 10 ที่ประชุมการเจรจาทางการทูตมีความเข้าใจว่า ไม่มีข้อใดในรัฐบัญญัตินี้ ที่ปิดโอกาสการเข้าถึงคำขอหรือการจดทะเบียนระหว่างประเทศ โดยผู้ขอ หรือ ผู้ทรงสิทธิ หรือ บุคคลที่ได้รับความยินยอมจาก ผู้ขอ หรือผู้ทรงสิทธินั้น

อุตสาหกรรมเกี่ยวกับค่าชอระหว่างประเทศโดยทันทีเมื่อได้รับคำขอดังกล่าว หรือในกรณีที่มีการเชิญให้มาดำเนินการแก้ไข ตามข้อ 8 ให้จดทะเบียนในทันทีเมื่อได้รับการแก้ไขนั้นแล้ว การจดทะเบียนดังกล่าวมีผลบังคับไม่ว่าการประกาศโฆษณาจะถูกระงับระยะเวลาหรือไม่ก็ตาม ตามข้อ 11

(2) [วันที่จดทะเบียนระหว่างประเทศ] (เอ) ภายใต้บังคับอนุวรรค (บี) ให้วันที่จดทะเบียนระหว่างประเทศเป็นวันที่ยื่นคำขอของคำชอระหว่างประเทศ

(บี) ในวันที่สำนักงานระหว่างประเทศได้รับคำขอ ในกรณีที่การยื่นคำชอระหว่างประเทศมีการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวกับข้อ 5(2) ให้ถือว่าวันที่จดทะเบียนระหว่างประเทศเป็นวันที่การแก้ไขการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้นได้รับไว้โดยสำนักงานระหว่างประเทศหรือวันที่ถือเป็วันที่ยื่นคำชอระหว่างประเทศนั้น แล้วแต่ระยะเวลาใดจะสิ้นสุดลงทีหลัง

(3) [การประกาศโฆษณา] (เอ) การจดทะเบียนระหว่างประเทศจะมีการประกาศโฆษณาโดยสำนักงานระหว่างประเทศ ให้ถือว่าการประกาศโฆษณานั้นเป็นการประกาศโฆษณาที่พอเพียงในบรรดาภาควิธีร่วมสัญญาทั้งปวง และไม่ต้องมีการประกาศโฆษณาอีกโดยผู้ทรงสิทธิ

(บี) สำนักงานระหว่างประเทศจะต้องนำส่งสำเนาการประกาศโฆษณาการจดทะเบียนระหว่างประเทศต่อบรรดาสำนักงานทั้งปวงที่ได้รับการกำหนด

(4) [การรักษาความลับ ก่อนการประกาศโฆษณา] ภายใต้บังคับวรรค (5) และข้อ 11(4) (บี) สำนักงานระหว่างประเทศจะต้องปกปิดรักษาคำชอระหว่างประเทศและการจดทะเบียนระหว่างประเทศไว้เป็นความลับจนกว่าจะมีการประกาศโฆษณา

(5) [สำเนาที่เป็นความลับ] (เอ) ให้สำนักงานระหว่างประเทศ ในทันทีที่การจดทะเบียนมีผลบังคับ นำส่งสำเนาการจดทะเบียนระหว่างประเทศพร้อมด้วย คำแถลง เอกสาร หรือตัวอย่างใด ที่ยื่นมาพร้อมกับคำชอระหว่างประเทศ ให้แก่สำนักงานที่ได้แจ้งความประสงค์ที่จะได้รับสำเนาเอกสารดังกล่าวกับสำนักงานระหว่างประเทศ และเป็นสำนักงานที่ได้รับการกำหนดไว้ในคำชอระหว่างประเทศนั้น

(บี) จนกว่าจะมีการประกาศโฆษณาการจดทะเบียนระหว่างประเทศโดยสำนักงานระหว่างประเทศ ให้สำนักงานปกปิดรักษาสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการจดทะเบียนระหว่างประเทศที่ตนได้รับจากสำนักงานระหว่างประเทศไว้เป็นความลับ และอาจใช้สำเนาดังกล่าวเฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ในการตรวจสอบการจดทะเบียนระหว่างประเทศ และคำขอเพื่อการขอรับความคุ้มครองการออกแบบอุตสาหกรรม ที่ได้ยื่นไว้ในหรือสำหรับสำนักงานที่มีอำนาจหน้าที่ของภาควิธีร่วมสัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำนักงานไม่อาจเปิดเผยสาระสำคัญการจดทะเบียนระหว่างประเทศต่อบุคคลภายนอกสำนักงานนอกจากผู้ทรงสิทธิการจดทะเบียนระหว่างประเทศนั้น .เว้นแต่จะเป็นเพื่อความมุ่งประสงค์ของการบริหารหรือการดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับการขัดกันในสิทธิการยื่นคำชอระหว่างประเทศซึ่งมีการจดทะเบียนระหว่างประเทศ ในกรณีดังกล่าวอาจมีการเปิดเผยสาระสำคัญของการจดทะเบียนระหว่างประเทศได้โดยเป็นความลับในระหว่างผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการดังกล่าวซึ่งมีหน้าที่ปกปิดรักษาการเปิดเผยนั้นไว้เป็นความลับ

การขยายเวลาการประกาศโฆษณา

(1) [บทบัญญัติ ในกฎหมายของภาคีร่วมสัญญาเกี่ยวกับการขยายเวลาการประกาศโฆษณา]

(เอ) ในกรณีที่กฎหมายของภาคีร่วมสัญญากำหนดให้มีการขยายการประกาศโฆษณาการออกแบบอุตสาหกรรมออกไปชั่วระยะเวลาหนึ่งซึ่งน้อยกว่าระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้ ให้ภาคีร่วมสัญญาทำค่าแถลงแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่ถึงระยะเวลาการขยายที่ตนได้มีการอนุญาตนั้น

(บี) ในกรณีที่กฎหมายของภาคีร่วมสัญญาไม่กำหนดให้มีการขยายเวลาการประกาศโฆษณาการออกแบบอุตสาหกรรม ภาคีร่วมสัญญาจะต้องทำค่าแถลงแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่ถึงข้อเท็จจริงนั้น

(2) [การขยายเวลาการประกาศโฆษณา] ในกรณีที่คำขอระหว่างประเทศประกอบด้วยคำร้อง ขอยขยายการประกาศโฆษณา ให้การประกาศโฆษณามีขึ้นเมื่อ

(i) ในกรณีที่ไม่มีภาคีร่วมสัญญาที่ได้รับการกำหนดในคำขอระหว่างประเทศ ทำค่าแถลง ตามวรรค (1) ให้การประกาศโฆษณามีขึ้นในวันสิ้นสุดของระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้ หรือ

(ii) ในกรณีที่ภาคีร่วมสัญญาที่ได้รับการกำหนดในคำขอระหว่างประเทศ ได้ทำค่าแถลง ตามวรรค (1)(เอ) ให้การประกาศโฆษณามีขึ้นในวันสิ้นสุดของระยะเวลาตามที่ได้แจ้งไว้ในค่าแถลง หรือในกรณีที่ภาคีร่วมสัญญาที่ได้รับการกำหนดมีมากกว่าหนึ่งภาคีให้ถือวันสิ้นสุดของระยะเวลาที่สั้นที่สุดที่ได้แจ้งไว้ในค่าแถลงของภาคีเหล่านั้น

(3) [การปฏิบัติต่อคำร้องขอยขยายกรณีไม่อาจมีการขยายได้ภายใต้ กฎหมายที่ใช้บังคับภายใน] ในกรณีที่มีคำร้องขอยขยายการประกาศโฆษณาและภาคีร่วมสัญญาที่ได้รับการกำหนดได้ทำค่าแถลงตามวรรค (1)(บี) กำหนดให้การขยายการประกาศโฆษณาไม่อาจกระทำได้ตามกฎหมายของตน

(i) ภายใต้บังคับวรรค (ii) สำนักงานระหว่างประเทศจะต้องแจ้งให้ผู้ขอรับทราบ ถ้าภายในกำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ ผู้ขอไม่ทำค่าแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรต่อสำนักงานระหว่างประเทศเพื่อขอเพิกถอนการกำหนดภาคีร่วมสัญญาดังกล่าว ให้สำนักงานระหว่างประเทศยกคำร้องขอยขยายการประกาศโฆษณานั้น

(ii) แทนที่จะมีการประกอบด้วยภาพแสดงการออกแบบอุตสาหกรรม หากคำขอระหว่างประเทศนั้นยื่นพร้อมกับตัวอย่างแบบอุตสาหกรรมเข้ามาแทน ให้สำนักงานระหว่างประเทศยกเลิกการกำหนดภาคีร่วมสัญญาดังกล่าวออกจากคำขอและแจ้งให้ผู้ขอรับทราบถึงการยกนั้น

(4) [คำร้องขอรับประกาศโฆษณาก่อนกำหนดหรือสิทธิพิเศษในการเข้าถึงการจดทะเบียนระหว่างประเทศ] (เอ) ไม่ว่าในเวลาใดระหว่างการขยายการประกาศโฆษณาตามวรรค (2) ผู้ทรงสิทธิอาจทำคำร้องขอให้มีการประกาศโฆษณาการออกแบบอุตสาหกรรมใด ๆ หรือทั้งหมดที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนระหว่างประเทศ ในกรณีนี้ให้ระยะเวลาการขยายมีผลสิ้นสุดในวันที่สำนักงานระหว่างประเทศได้รับคำร้องนั้น

(บี) ไม่ว่าในเวลาใดระหว่างการขยายการประกาศโฆษณาตามวรรค (2) ผู้ทรงสิทธิอาจยื่นคำร้องต่อสำนักงานระหว่างประเทศให้บุคคลที่สามคนที่ระบุไว้โดยผู้ทรงสิทธิได้รับการอนุญาตให้ทำการคัดลอกหรือให้เข้าถึงการออกแบบอุตสาหกรรมนั้นบางส่วนหรือทั้งหมดที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนระหว่างประเทศ

(5) [การสละสิทธิ และ ข้อจำกัด] (เอ) ไม่ว่าในเวลาใดระหว่างการขยายการประกาศโฆษณาตามวรรค (2) ถ้าผู้ทรงสิทธิสละสิทธิการจดทะเบียนระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับบรรดาภาควิธีร่วมสัญญาที่มีการกำหนดทั้งปวงให้การออกแบบอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการจดทะเบียนระหว่างประเทศนั้นไม่จำเป็นต้องมีการประกาศโฆษณา

(บี) ไม่ว่าเวลาใดในระหว่างการขยายการประกาศโฆษณาตามวรรค (2) ถ้าผู้ทรงสิทธิจำกัดการออกแบบอุตสาหกรรมหนึ่งแบบหรือบางแบบเกี่ยวกับการจดทะเบียนระหว่างประเทศ ให้การจดทะเบียนระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับบรรดาภาควิธีร่วมสัญญาที่มีการกำหนดทั้งปวง แบบอุตสาหกรรมหนึ่งหรือหลายแบบที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนระหว่างประเทศนั้นจะไม่มีประกาศโฆษณา

(6) [การประกาศโฆษณา และการจัดเตรียมภาพแสดงการออกแบบอุตสาหกรรม] (เอ) ใน วัน สิ้น กำหนดระยะเวลาการขยายตามบทบัญญัติของข้อนี้ ให้สำนักงานระหว่างประเทศ ภายใต้บังคับการชำระค่าธรรมเนียมตามที่บัญญัติไว้ทำการประกาศโฆษณาการจดทะเบียนระหว่างประเทศ หากไม่มีการชำระค่าธรรมเนียมตามที่บัญญัติไว้ให้ยกเลิกการจดทะเบียนระหว่างประเทศและไม่ต้องมีการประกาศโฆษณา

(บี) ในกรณีที่คำขอระหว่างประเทศมีตัวอย่างการออกแบบอุตสาหกรรมหนึ่งหรือมากกว่านั้นยื่นพร้อมมา ตามข้อ 5(1)(iii) ให้ผู้ทรงสิทธิยื่นสำเนาของภาพแสดงการออกแบบอุตสาหกรรมตามจำนวนที่ได้บัญญัติไว้เกี่ยวกับคำขอของสำนักงานระหว่างประเทศภายในกำหนด เวลาตามที่บัญญัติไว้ หากผู้ทรงสิทธิไม่ปฏิบัติตามให้ยกเลิกการจดทะเบียนระหว่างประเทศและไม่ต้องมีการประกาศโฆษณา

ข้อ 12 การปฏิเสธ

(1) [สิทธิ ในการปฏิเสธ] ในกรณีที่เงื่อนไขในการให้ความคุ้มครองภายใต้กฎหมายของภาควิธีร่วมสัญญาไม่มีการปฏิบัติตามในบางส่วนหรือทั้งหมดต่อการออกแบบอุตสาหกรรมการจดทะเบียนระหว่างประเทศ สำนักงานของภาควิธีร่วมสัญญาใดที่ได้รับการกำหนดอาจปฏิเสธการมีผลบังคับในบางส่วนหรือทั้งหมดของการจดทะเบียนระหว่างประเทศในอาณาเขตของตน โดยมีเงื่อนไขว่าไม่มีสำนักงานใดอาจปฏิเสธการมีผลบังคับในบางส่วนหรือทั้งหมดของการจดทะเบียนระหว่างประเทศด้วยเหตุผลที่ว่าข้อกำหนดเกี่ยวกับแบบฟอร์มหรือสาระสำคัญของคำขอระหว่างประเทศตามที่บัญญัติในรัฐบัญญัตินี้หรือระเบียบข้อบังคับต่าง หรือที่เป็นการทำให้เพิ่มเติมหรือแตกต่าง ข้อกำหนดดังกล่าวไม่มีการปฏิบัติตามกฎหมายของภาควิธีร่วมสัญญานั้น

(2) [การแจ้งให้ทราบถึงการปฏิเสธ] (เอ) การปฏิเสธการมีผลบังคับของการจดทะเบียนระหว่างประเทศ จะต้องมีการแจ้งโดยสำนักงานไปยังสำนักงานระหว่างประเทศถึงการแจ้งให้ทราบถึงการปฏิเสธ ภายในกำหนดระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้

(บี) การแจ้งให้ทราบถึงการปฏิเสธ จะต้องแถลงถึงเหตุผลทั้งหมดที่ใช้ในการปฏิเสธนั้น

(3) [การส่งคำแจ้งให้ทราบถึงการปฏิเสธ และ วิธีการเยียวยา] (เอ) สำนักงานระหว่างประเทศ จะต้องนำส่งสำเนาของการแจ้งให้ทราบถึงการปฏิเสธนั้นถึงผู้ทรงสิทธิโดยไม่ชักช้า

(บี) ผู้ทรงสิทธิจะได้รับการเยียวยาเช่นเดียวกันเสมือนการออกแบบอุตสาหกรรมอื่นใดที่อยู่ภายใต้การจดทะเบียนระหว่างประเทศซึ่งถือเป็นคำขอรับการคุ้มครองตามกฎหมายภายในของสำนักงานที่มีการแจ้งปฏิเสธดังกล่าว การเยียวยาเช่นว่านั้นอย่างน้อยที่สุดจะต้องมีโอกาสได้รับการพิจารณาตรวจสอบอีกครั้ง หรือได้รับการทบทวนการปฏิเสธ หรือโอกาสในการอุทธรณ์คำสั่งปฏิเสธนั้น

(4)² [การเพิกถอนการปฏิเสธ] การปฏิเสธอาจเพิกถอนได้ทั้งในบางส่วนหรือทั้งหมดในเวลาใดก็ตามโดยสำนักงานที่แจ้งการปฏิเสธ

ข้อ 13

ข้อกำหนดพิเศษเกี่ยวกับแบบอุตสาหกรรมเดียวในคำขอฉบับเดียว

(1) [การแจ้งให้ทราบถึงข้อกำหนดพิเศษ] ภาควิธีร่วมสัญญาใดที่กฎหมายของตนในขณะที่เข้าเป็นภาคีของรัฐบัญญัตินี้ มีการกำหนดให้การออกแบบหลายอย่างที่อยู่ในคำขอฉบับเดียวกันนั้นจะต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับข้อกำหนด เรื่องแบบอุตสาหกรรม การผลิต หรือการใช้ หรือแบบที่เป็นชุดหรือมีองค์ประกอบเดียวกัน หรือแบบอุตสาหกรรมเดียวที่มีความเป็นอิสระและแตกต่างกัน โดยให้แบบเหล่านั้นอาจยื่นขอรับสิทธิได้เพียงในคำขอฉบับเดียว ภาควิธีร่วมสัญญาอาจทำคำแถลงแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่ถึงข้อกำหนดดังกล่าวได้ ทั้งนี้ คำแถลงเช่นว่านั้นจะไม่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ขอในการรวมแบบอุตสาหกรรมสองแบบหรือมากกว่าไว้ในคำขอระหว่างประเทศตามข้อ 5 (4) แม้ว่าในคำขอนั้นได้กำหนดถึงภาควิธีร่วมสัญญาซึ่งได้มีการทำคำแถลงถึงข้อกำหนดพิเศษนั้น

(2) [ผลแห่งคำแถลง] คำแถลงดังกล่าวจะมีผลให้สำนักงานของภาควิธีร่วมสัญญาที่ทำคำแถลงมีสิทธิปฏิเสธผลบังคับการจดทะเบียนระหว่างประเทศตามข้อ 12 (1) ที่อยู่ในระหว่างการพิจารณา คำขอตามข้อกำหนดที่แจ้งไว้โดยภาควิธีร่วมสัญญานั้น

(3) [ค่าธรรมเนียมเพิ่มในการแยกการจดทะเบียน] ในการแจ้งให้ทราบถึงการปฏิเสธตามวรรค (2) ในกรณีการจดทะเบียนระหว่างประเทศมีการแยกส่วนต่อหน้าสำนักงานในการผ่านพ้นเหตุแห่งการปฏิเสธตามคำแถลงนั้น ให้สำนักงานดังกล่าวมีสิทธิเรียกค่าธรรมเนียมในแต่ละคำขอระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้นนั้นตามความจำเป็นเพื่อหลีกเลี่ยงเหตุแห่งการปฏิเสธดังกล่าว

² เมื่อมีการรับรองข้อ 12(4) ข้อ 14(2)(บี) และระเบียบข้อบังคับ 18(4) ที่ประชุมเจรจาทางการทูต มีความเข้าใจว่า การเพิกถอนการปฏิเสธโดยสำนักงานหนึ่งที่มีการแจ้งการปฏิเสธนั้นอาจใช้แบบคำแถลงว่าสำนักงานดังกล่าวได้พิจารณาตัดสินอนุญาตให้การจดทะเบียนระหว่างประเทศมีผลบังคับต่อการออกแบบอุตสาหกรรมหรือบางส่วนของออกแบบอุตสาหกรรมที่ได้มีการแจ้งการปฏิเสธไว้ พร้อมทั้งมีความเข้าใจว่า ภายในกำหนดเวลาที่อนุญาตในการแจ้งคำปฏิเสธนั้นสำนักงานหนึ่งอาจนำส่งคำแถลงว่าอนุญาตให้การจดทะเบียนระหว่างประเทศมีผลบังคับแม้ว่าจะยังไม่มีคำปฏิเสธ

ข้อ 14

ผลของการจดทะเบียนระหว่างประเทศ

(1) [ผลบังคับเสมือนเช่นคำขอภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับภายใน] ให้การจดทะเบียนระหว่างประเทศ นับแต่วันที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศ มีผลบังคับใช้อย่างน้อยที่สุดเช่นเดียวกับคำขอที่ยื่นตามปกติในแต่ละ ภาควิชาที่ร่วมสัญญาที่ได้รับการกำหนดในการให้ความคุ้มครองการออกแบบอุตสาหกรรมภายใต้กฎหมายของภาควิชาที่ร่วม สัญญานั้น

(2) [ผลบังคับเสมือนเช่นการให้ความคุ้มครองการออกแบบอุตสาหกรรมภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับ ภายใน] (เอ) บรรดาภาควิชาที่ร่วมสัญญาที่ได้รับการกำหนดซึ่งสำนักงานของตนยังไม่ได้มีการแจ้งการปฏิเสธตามข้อ 12 ให้การจดทะเบียนระหว่างประเทศมีผลบังคับใช้เช่นเดียวกับการให้ความคุ้มครองการออกแบบอุตสาหกรรม ภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับของภาควิชาที่ร่วมสัญญา นับแต่วันที่ล่าช้าที่สุดของวันสิ้นกำหนดระยะเวลาที่อนุญาตไว้ให้ ภาควิชาที่ร่วมสัญญาดำเนินการติดต่อเกี่ยวกับการปฏิเสธ หรือนับแต่เวลาที่ล่าช้าที่สุดตามที่ระบุในคำแถลงในกรณีที่ภาควิชาที่ร่วม สัญญาได้มีการส่งคำแถลงนั้นแล้วตามระเบียบข้อบังคับ

(บี)³ ในกรณีที่สำนักงานของภาควิชาที่ร่วมสัญญาที่ได้รับการกำหนด ได้มีการส่งคำแถลงการปฏิเสธ ดังกล่าวแล้วและเพิกถอนการปฏิเสธในเวลาต่อมา ไม่ว่าจะเป็นส่วนหรือทั้งหมด ให้การจดทะเบียนระหว่าง ประเทศภายในขอบเขตของการเพิกถอนการปฏิเสธมีผลบังคับใช้เช่นเดียวกันกับการให้ความคุ้มครองการ ออกแบบอุตสาหกรรมภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับของภาควิชาที่ร่วมสัญญานั้น นับแต่วันที่ล่าช้าที่สุดของวันที่มีการเพิก ทอนการปฏิเสธนั้น

(ซี) ผลบังคับในการจดทะเบียนระหว่างประเทศภายใต้วรรคนี้ให้ใช้ต่อการออกแบบอุตสาหกรรม หรือแบบใด ๆ ที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนที่จากสำนักงานระหว่างประเทศที่ได้รับไว้โดยสำนักงานที่ได้รับการ กำหนดหรือที่ได้มีการแก้ไขไว้ในข้อปฏิบัติต่อหน้าสำนักงานนั้นตามสมควร

(3) [คำแถลงเกี่ยวกับผลบังคับในการกำหนดภาควิชาที่ร่วมสัญญาของผู้ขอ] (เอ) ภาควิชาที่ร่วมสัญญาใดที่เป็น สำนักงานตรวจสอบอาจทำคำแถลงแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่ กรณีว่าตนเป็นภาควิชาที่ร่วมสัญญาของผู้ขอโดยให้การ กำหนดให้ตนเป็นภาควิชาที่ร่วมสัญญาของผู้ขอนั้นไม่มีผลบังคับใช้ในการจดทะเบียนระหว่างประเทศ

(บี) ในกรณีที่ภาควิชาที่ร่วมสัญญาได้ทำคำแถลงตามอนุวรรค (เอ) แต่มีการระบุไว้ในคำขอระหว่าง ประเทศว่าภาควิชาที่ร่วมสัญญาเป็นผู้ขอและภาควิชาที่ร่วมสัญญาที่ได้รับการกำหนด ให้สำนักงานระหว่าง ประเทศยกการกำหนดภาควิชาที่ร่วมสัญญานั้นเสีย

ข้อ 15

การทำให้เป็นโมฆะ

(1) [ข้อกำหนดการเปิดโอกาสให้ป้องกันสิทธิ] การทำให้เป็นโมฆะโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาควิชาที่ร่วม

³ ดูเชิงอรรถ ที่หน้า 20

สัญญาที่ได้รับการกำหนดที่มีผลบังคับใช้ในบางส่วนหรือทั้งหมดในอาณาเขตของภาคีร่วมสัญญานั้นในการจดทะเบียนระหว่างประเทศ ไม่อาจกระทำได้โดยปราศจากการเปิดโอกาสให้ผู้ทรงสิทธิป้องกันสิทธิของตนภายในเวลาที่สมควร

(2) [การแจ้งให้ทราบถึงการเป็นโมฆะ] สำนักงานของภาคีร่วมสัญญาที่การจดทะเบียนระหว่างประเทศมีผลบังคับใช้ถูกทำให้เป็นโมฆะภายในอาณาเขตของตน เมื่อได้ทราบถึงการเป็นโมฆะนั้นจะต้องแจ้งให้ทราบต่อสำนักงานระหว่างประเทศ

ข้อ 16

การบันทึกการเปลี่ยนแปลงและสาระอื่นใดเกี่ยวกับการจดทะเบียนระหว่างประเทศ

(1) [การบันทึกการเปลี่ยนแปลงและสาระอื่น ๆ] ตามที่บทบัญญัติไว้ สำนักงานระหว่างประเทศจะต้องบันทึกการจดทะเบียนระหว่างประเทศในเรื่อง

(i) การเปลี่ยนแปลงความเป็นเจ้าของการจดทะเบียนระหว่างประเทศเกี่ยวกับภาคีร่วมสัญญาที่ได้รับการกำหนดใด ๆ หรือทั้งปวงและการออกแบบอุตสาหกรรมบางส่วนหรือทั้งหมดเกี่ยวกับการจดทะเบียนระหว่างประเทศนั้น ให้เจ้าของคนใหม่มีสิทธิในการยื่นคำขอตามข้อ 3

(ii) การเปลี่ยนแปลงชื่อหรือที่อยู่ของผู้ทรงสิทธิ

(iii) การแต่งตั้งตัวแทนของผู้ขอ หรือผู้ทรงสิทธิ และข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับตัวแทนดังกล่าว

(iv) การละทิ้งการจดทะเบียนระหว่างประเทศโดยผู้ทรงสิทธิที่เกี่ยวกับภาคีร่วมสัญญาที่ได้รับการกำหนดใด ๆ หรือทั้งปวง

(v) ข้อจำกัดการจดทะเบียนระหว่างประเทศโดยผู้ทรงสิทธิที่เกี่ยวกับภาคีร่วมสัญญาที่ได้รับการกำหนดใด ๆ หรือทั้งปวงที่มีต่อการออกแบบอุตสาหกรรมหนึ่งหรือมากกว่านั้นในการจดทะเบียนระหว่างประเทศ

(vi) การทำให้เป็นโมฆะโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคีร่วมสัญญาที่ได้รับการกำหนดที่มีผลบังคับใช้ในบางส่วนหรือทั้งหมดในอาณาเขตของภาคีร่วมสัญญานั้นในการจดทะเบียนระหว่างประเทศ

(vii) ข้อเท็จจริงอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่ระบุในระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับสิทธิในการออกแบบอุตสาหกรรมบางส่วนหรือทั้งหมดในการจดทะเบียนระหว่างประเทศ

(2) [ผลบังคับของการบันทึกในทะเบียนระหว่างประเทศ] การบันทึกตามข้อ (i) (ii) (iv) (v) (vi) และ (vii) ของวรรค (1) จะมีผลบังคับใช้เช่นเดียวกันเสมือนว่าเป็นการลงทะเบียนของบรรดาสถาบันของภาคีร่วมสัญญาที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่กรณีที่ภาคีร่วมสัญญานั้นทำคำแถลงแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่ตามข้อ (i) ของวรรค (1) ให้การดังกล่าวไม่มีผลบังคับใช้ในภาคีร่วมสัญญาจนกว่าสำนักงานของภาคีร่วมสัญญานั้นจะได้รับการแจ้ง หรือเอกสารตามที่ระบุไว้ในคำแถลงของตน

(3) [ค่าธรรมเนียม] การบันทึกที่ได้ทำตามวรรค (1) อาจมีการเรียกค่าธรรมเนียมได้

(4) [การประกาศโฆษณา] สำนักงานระหว่างประเทศจะประกาศโฆษณาคำแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับการบันทึกที่ได้ทำตามวรรค (1) และจะส่งสำเนาของการประกาศนั้นถึงสำนักงานของแต่ละภาควิชาที่เกี่ยวกับ

ข้อ 17

ระยะเวลาเริ่มแรก และการต่ออายุการจดทะเบียนระหว่างประเทศ และระยะเวลาการคุ้มครอง

(1) [ระยะเวลาเริ่มแรกของการจดทะเบียนระหว่างประเทศ] การจดทะเบียนระหว่างประเทศจะต้องมีผลบังคับใช้ในระยะเวลาเริ่มแรกเป็นเวลาห้าปีนับจากวันที่มีการจดทะเบียนระหว่างประเทศ

(2) [การต่ออายุการจดทะเบียนระหว่างประเทศ] การจดทะเบียนระหว่างประเทศอาจมีการต่ออายุได้อีกเป็นระยะเวลาห้าปีตามที่บัญญัติไว้ในข้อปฏิบัติ และมีการชำระค่าธรรมเนียมตามค่าธรรมเนียมที่บัญญัติไว้

(3) [ระยะเวลาการคุ้มครองในภาควิชาที่ได้รับการกำหนด] (เอ) ในกรณีที่มีการต่ออายุการจดทะเบียนระหว่างประเทศ และภายใต้บังคับวรรค (บี) ระยะเวลาการคุ้มครองสิทธิ ในแต่ละภาควิชาที่ได้รับการกำหนด คือ 15 ปี นับจากวันที่มีการจดทะเบียนระหว่างประเทศ

(บี) ในกรณีที่กฎหมายของภาควิชาที่ได้รับการกำหนด ให้ระยะเวลาการคุ้มครองเกินกว่า 15 ปีสำหรับการออกแบบอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายนั้น ให้ระยะเวลาการคุ้มครอง ในกรณีที่มีการต่ออายุการจดทะเบียน มีผลบังคับใช้เช่นเดียวกันกับที่กำหนดไว้โดยกฎหมายของภาควิชาที่บัญญัตินั้น

(ซี) ให้ทุกภาควิชาที่ร่วมสัญญาทำคำแถลงแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่เกี่ยวกับระยะเวลาสูงสุดในการให้ความคุ้มครองตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายของตน

(4) [ข้อจำกัดการต่ออายุ] การต่ออายุการจดทะเบียนระหว่างประเทศอาจบังคับใช้ต่อภาควิชาที่ได้รับการกำหนดใดหรือทั้งปวงเพื่อการออกแบบอุตสาหกรรมใดหรือทั้งปวงที่อยู่ในการจดทะเบียนระหว่างประเทศนั้น

(5) [บันทึกและการประกาศโฆษณาของการต่ออายุ] ให้สำนักงานระหว่างประเทศบันทึกการต่ออายุทะเบียนระหว่างประเทศ และประกาศการแจ้งให้ทราบถึงผลบังคับนั้น และนำส่งสำเนาของการประกาศโฆษณานั้นต่อสำนักงานของแต่ละภาควิชาที่เกี่ยวกับ

ข้อ 18

ข้อมูลเกี่ยวกับการจดทะเบียนระหว่างประเทศที่ได้รับการประกาศโฆษณา

(1) [การเข้าถึงข้อมูล] เมื่อได้มีการชำระค่าธรรมเนียมตามที่บัญญัติไว้ ให้สำนักงานระหว่างประเทศจัดบทคัดลอกจากทะเบียนระหว่างประเทศ หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทะเบียนระหว่างประเทศนั้นให้แก่บุคคลผู้ยื่นคำร้องในเรื่องของการจดทะเบียนระหว่างประเทศที่มีการประกาศโฆษณา

(2) [ข้อยกเว้นเรื่องการรับรองความถูกต้องโดยหน่วยงานตามที่กฎหมายกำหนด] บทคัดลอกในทะเบียนระหว่างประเทศที่จัดทำโดยสำนักงานระหว่างประเทศ ได้รับการยกเว้นจากข้อกำหนดเรื่องการรับรองความถูกต้องโดยหน่วยงานตามที่กฎหมายกำหนดในแต่ละภาคีสัญญา

ภาค II
บทบัญญัติฝ่ายบริหาร

ข้อ 19
สำนักงานร่วมแห่งรัฐ

(1) [การแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับสำนักงานร่วม] หากหลายรัฐมีความประสงค์จะเข้าเป็นภาคีของรัฐบัญญัตินี้ได้มีการบังคับใช้ หรือลายภาคีสัญญานี้ตกลงที่จะมีการบังคับร่วมกันในการใช้กฎหมายภายในเรื่องการออกแบบอุตสาหกรรม รัฐเหล่านั้นอาจแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่

(i) ว่าสำนักงานร่วมนั้นจะเป็นสำนักงานแทนสำนักงานแห่งชาติของแต่ละภาคี และ

(ii) ว่าอาณาเขตทั้งปวงที่มีการรวมกฎหมายเข้าเป็นหนึ่งเดียวมีผลบังคับใช้ถือว่าเป็นหนึ่งเป็นภาคีสัญญาเพื่อความมุ่งประสงค์แห่งข้อ 1 ข้อ 3 ถึงข้อ 18 และข้อ 31 ของรัฐบัญญัตินี้

(2) [เวลาการทำคำแจ้งให้ทราบ] การแจ้งให้ทราบตามวรรค (1) จะต้องมีการทำ

(i) ในเวลาที่มีการยื่นตราสารตามข้อ 27 (2) กรณีที่รัฐนั้นมีเจตนาเข้าเป็นภาคีของรัฐบัญญัตินี้

(ii) ในเวลาใดก็ตามภายหลังการรวมเป็นหนึ่งเดียวของกฎหมายภายในที่มีผลบังคับของหลายรัฐนั้น กรณีที่รัฐที่เป็นภาคีของรัฐบัญญัตินี้

(3) [วันที่คำแจ้งให้ทราบมีผลใช้บังคับ] คำแจ้งให้ทราบตามวรรค (1) และ (2) จะมีผลใช้บังคับ

(i) ในกรณีที่รัฐนั้นมีเจตนาเข้าร่วมเป็นภาคีสัญญานี้ ในเวลาที่รัฐเริ่มมีพักรกต่อรัฐบัญญัตินี้

(ii) ในกรณีที่รัฐที่เป็นภาคีของรัฐบัญญัตินี้ระยะเวลาสามเดือนนับจากวันที่ได้มีการแจ้งจากผู้อำนวยการใหญ่ถึงภาคีสัญญาอื่นหรือในเวลาต่อมาตามที่ระบุไว้ในคำแจ้งให้ทราบนั้น

ข้อ 20
สมาชิกแห่งสหภาพกรุงเฮก

ภาคีสัญญาจะเป็นสมาชิกของสหภาพในฐานะรัฐภาคีของรัฐบัญญัติ พ.ศ. 2477 (ค.ศ. 1934) หรือรัฐบัญญัติ พ.ศ. 2503 (ค.ศ. 1960)"

ข้อ 21
ที่ประชุมสมัชชา

(1) [องค์ประกอบ] (เอ) ภาคีร่วมสัญญาจะต้องเป็นสมาชิกของที่ประชุมสมัชชาเดียวกันในฐานะรัฐที่มีพันธกรณีต่อข้อ 2 ของรัฐบัญญัติประกอบ พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967)

(บี) แต่ละสมาชิกจะต้องมีตัวแทนในที่ประชุมที่ประชุมสมัชชาโดยมีผู้แทนหนึ่งคนซึ่งอาจได้รับการช่วยเหลือโดยผู้แทนที่สลับกันมา ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ โดยแต่ละคนเป็นผู้แทนในหนึ่งภาคีร่วมสัญญา

(ซี) สมาชิกของสหภาพซึ่งไม่เป็นสมาชิกของที่ประชุมสมัชชาอาจเข้าร่วมประชุมที่ประชุมสมัชชาได้ในฐานะที่ผู้สังเกตการณ์

(2) [ภาระหน้าที่] ที่ประชุมที่ประชุมสมัชชาจะ

(i) จัดการในสาระต่าง ๆ เกี่ยวกับดูแลรักษาและพัฒนาสหภาพและการปฏิบัติการตามรัฐบัญญัตินี้

(ii) ดำเนินการเกี่ยวกับสิทธิและปฏิบัติตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้โดยเฉพาะเจาะจงหรือโดยรัฐบัญญัตินี้ หรือรัฐบัญญัติประกอบ พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967)

(iii) ให้คำแนะนำต่อผู้อำนวยการใหญ่เกี่ยวกับการเตรียมการประชุมแก้ไขเพิ่มเติมและวินิจฉัยการเรียกประชุมดังกล่าว

(iv) แก้ไขระเบียบข้อบังคับ

(v) ทบทวนและอนุมัติรายงานและการดำเนินงานของผู้อำนวยการใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับสหภาพและให้คำสั่งที่จำเป็นในสาระต่าง ๆ ต่อผู้อำนวยการใหญ่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของสหภาพ

(vi) กำหนดแผนงานและรับรองงบประมาณประจำปีของสหภาพ และรับรองการทำรอบบัญชีสุดท้าย

(vii) รับรองระเบียบทางการเงินของสหภาพ

(viii) จัดตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานตามที่เห็นควรเพื่อบรรลุเป้าหมายของสหภาพ

(ix) ภายใต้บังคับวรรค (1)(ซี) กำหนดว่ารัฐ องค์การระหว่างรัฐ และองค์การเอกชน ที่จะเข้าประชุมสหภาพในฐานะผู้สังเกตการณ์

(x) ดำเนินการอื่นใดตามสมควรเพื่อผลักดันเป้าหมายของสหภาพและดำเนินการหน้าที่อื่นใดตามสมควรภายใต้รัฐบัญญัตินี้

(บี) สาระใด ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสหภาพอื่นที่อยู่ภายใต้การดูแลขององค์การใหญ่ ให้ที่ประชุมที่ประชุมสมัชชามีคำวินิจฉัยชี้ขาดเมื่อได้รับคำแนะนำจากคณะกรรมการความร่วมมือแห่งองค์การใหญ่

(3) [องค์ประชุม] (เอ) การลงคะแนนเสียงอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของสมาชิกที่ประชุมที่ประชุมสมัชชาที่เป็นรัฐ และมีสิทธิในการลงคะแนนเสียงในเรื่องที่ได้รับมอบหมาย จึงจะถือว่าครบองค์ประชุมตามความมุ่งประสงค์ของการลงคะแนนเสียงในเรื่องนั้น

(บี) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติในอนุวรรค (เอ) ในสมัยประชุมใดถ้าจำนวนสมาชิกของที่ประชุมที่ประชุมสมัชชาที่เป็นรัฐ มีสิทธิในการลงคะแนนเสียงในเรื่องที่ได้รับมอบหมาย และมีการเข้าร่วมประชุมน้อยกว่ากึ่งหนึ่งแต่เท่ากับหรือมากกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของที่ประชุมสมัชชาที่เป็นรัฐและมีสิทธิในการลงคะแนนเสียงในเรื่องนั้น ที่ประชุมที่ประชุมสมัชชานั้นอาจทำคำวินิจฉัยชี้ขาดได้ เว้นแต่เป็นการวินิจฉัยเกี่ยวกับข้อปฏิบัติของตน ให้คำวินิจฉัยชี้ขาดทั้งปวงนั้นมีผลบังคับใช้ต่อเมื่อเงื่อนไขดังต่อไปนี้สมบูรณ์ สำนักงานระหว่างประเทศจะต้องแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาดดังกล่าวต่อสมาชิกของที่ประชุมที่ประชุมสมัชชาที่เป็นรัฐและมีสิทธิในการลงคะแนนเสียงในเรื่องนั้นและมิได้เข้าร่วมประชุม และจะต้องเรียกเชิญให้บรรดาสมาชิกเหล่านั้นลงคะแนนเสียงหรือแสดงการงดออกเสียงของตนเป็นลายลักษณ์อักษร ภายในกำหนดระยะเวลาสามเดือนนับจากวันที่ได้มีการแจ้ง หากสิ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวปรากฏว่าจำนวนสมาชิกที่ได้ลงคะแนนเสียงหรือแสดงการงดออกเสียงนั้นมีจำนวนเท่ากับจำนวนสมาชิกที่ขาดไปเพื่อครบองค์ประชุม คำวินิจฉัยชี้ขาดนั้นจึงจะมีผลบังคับใช้ได้เสมือนว่าในขณะที่เดียวกันนั้นเสียงส่วนมากยังคงอยู่

(4) [การมีมติคำวินิจฉัยชี้ขาดในที่ประชุมที่ประชุมสมัชชา] (เอ) ที่ประชุมที่ประชุมสมัชชาใช้ความพยายามในการทำคำวินิจฉัยชี้ขาดโดยฉันทามติ

(บี) ในกรณีที่คำวินิจฉัยชี้ขาดไม่อาจบรรลุผลโดยฉันทามติ ประเด็นดังกล่าวจะถูกพิจารณาโดยวิธีการลงคะแนนเสียง ในกรณีดังกล่าวให้:

(i) แต่ละภาคร่วมสัญญาที่เป็นรัฐมีหนึ่งคะแนนเสียงและต้องออกเสียงในนามของตนเองเท่านั้น และ

(ii) ภาคร่วมสัญญาซึ่งเป็นองค์การระหว่างรัฐอาจเข้าร่วมในการลงคะแนนเสียง แทนที่ของรัฐสมาชิกของตนโดยมีจำนวนคะแนนเสียงเท่ากับจำนวนของรัฐสมาชิกของตน ซึ่งมีสมาชิกภาพเป็นภาคีของรัฐบัญญัตินี้ องค์การระหว่างรัฐดังกล่าวไม่อาจเข้าร่วมในการลงคะแนนเสียงหากรัฐสมาชิกของตนได้ใช้สิทธิในการออกคะแนนเสียงและในทางกลับกัน

(ซี) ในสาระใดเกี่ยวข้องเฉพาะรัฐที่มีพันธกรณีตามข้อ 2 ของรัฐบัญญัติประกอบ พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967) ภาคร่วมสัญญาซึ่งไม่มีพันธกรณีตามข้อดังกล่าวจะไม่มีสิทธิในการลงคะแนนเสียง ในกรณีสาระที่เกี่ยวข้องเฉพาะภาคร่วมสัญญา ให้ภาคร่วมสัญญาเท่านั้นจึงจะมีสิทธิในการลงคะแนนเสียง

(5) [เสียงข้างมาก] (เอ) ภายใต้บังคับข้อ 24 (2) และข้อ 26 (2) คำวินิจฉัยของที่ประชุมที่ประชุมสมัชชาจะต้องมีไม่น้อยกว่าสองในสามของคะแนนเสียงที่ออก

(บี) การงดออกเสียงจะไม่ถือว่าเป็นการลงคะแนนเสียง

(6) [สมัยประชุม] (เอ) ที่ประชุมที่ประชุมสมัชชาจะประชุมกันหนึ่งครั้งในทุกสองปีสำหรับสมัยประชุมสามัญเมื่อมีการเรียกประชุมโดยผู้อำนวยการใหญ่ และในสถานการณ์พิเศษจะมีการประชุมในเวลาและที่สถานที่เดียวกันกับการประชุมที่ประชุมสมัชชาใหญ่ขององค์การใหญ่

(บี) ที่ประชุมที่ประชุมสมัชชาจะประชุมกันในสมัยประชุมวิสามัญเมื่อมีการเรียกประชุมโดยผู้อำนวยการใหญ่ หรือด้วยการร้องขอโดยเสียงหนึ่งในสี่ของสมาชิกที่ประชุมที่ประชุมสมัชชา หรือโดยผู้อำนวยการใหญ่เองเป็นผู้ริเริ่ม

(ซี) วาระการประชุมของแต่ละสมัยประชุมจะเตรียมโดยผู้อำนวยการใหญ่

(7) [กฎเกณฑ์ข้อปฏิบัติ] ที่ประชุมที่ประชุมสมัชชาจะรับรองกฎเกณฑ์ข้อปฏิบัติของตนเอง

ข้อ 22

สำนักงานระหว่างประเทศ

(1) [ภาระหน้าที่ในการบริหาร] (เอ) การจดทะเบียนระหว่างประเทศและภาระหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการบริหารอื่นที่เกี่ยวกับสหภาพ จะดำเนินการโดยสำนักงานระหว่างประเทศ

(บี) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำนักงานระหว่างประเทศจะเตรียมการประชุมและกำหนดสำนักงานเลขาธิการของที่ประชุมที่ประชุมสมัชชาและของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญและคณะทำงานที่อาจจัดตั้งขึ้นโดยที่ประชุมที่ประชุมสมัชชา

(2) [ผู้อำนวยการใหญ่] ผู้อำนวยการใหญ่จะเป็นผู้บริหารสูงสุดของสหภาพ และเป็นตัวแทนสหภาพ

(3) [การประชุมอื่นนอกจากการประชุมที่ประชุมสมัชชา] ผู้อำนวยการใหญ่ จะเรียกประชุมคณะกรรมการใดและคณะทำงานที่จัดตั้งโดยที่ประชุมที่ประชุมสมัชชา และการประชุมอื่นทั้งปวงที่มีหน้าที่จัดการในสาระต่าง ๆ เกี่ยวกับสหภาพ

(4) [บทบาทของสำนักงานระหว่างประเทศในที่ประชุมที่ประชุมสมัชชาและการประชุมอื่น]

(เอ) ผู้อำนวยการใหญ่และบุคคลผู้ที่ได้รับการกำหนดโดยผู้อำนวยการใหญ่ จะเข้าร่วมโดยไม่มีสิทธิในการลงคะแนนเสียงในการประชุมทั้งปวงของที่ประชุมที่ประชุมสมัชชา คณะกรรมการและคณะทำงานจัดตั้งโดยที่ประชุมที่ประชุมสมัชชา และการประชุมอื่นที่เรียกประชุมโดยผู้อำนวยการใหญ่ภายใต้การสนับสนุนของสหภาพ

(บี) ผู้อำนวยการใหญ่ หรือสมาชิกทำงานที่กำหนดโดยผู้อำนวยการใหญ่ จะเป็นเลขานุการโดยตำแหน่งในที่ประชุมที่ประชุมสมัชชา และในคณะกรรมการ คณะทำงานและการประชุมอื่นตามวรรค(เอ)

(5) [การประชุม] (เอ) สำนักงานระหว่างประเทศตามแนวทางของที่ประชุมที่ประชุมสมัชชาจะเตรียมการสำหรับการประชุมแก้ไขเพิ่มเติม

(บี) ให้สำนักงานระหว่างประเทศอาจปรึกษาหารือกับองค์การระหว่างรัฐ และองค์กรเอกชนในระดับระหว่างประเทศและระดับประเทศที่เกี่ยวกับการเตรียมการประชุมดังกล่าว

(๕) ให้ผู้อำนวยการใหญ่และบุคคลผู้ที่ได้รับการกำหนดโดยผู้อำนวยการใหญ่มีส่วนร่วมโดยไม่มีสิทธิในการลงคะแนนเสียงการอภิปรายในที่ประชุมแก้ไขเพิ่มเติม

(6) [ภาระหน้าที่อื่น] สำนักงานระหว่างประเทศจะปฏิบัติตามภาระหน้าที่ใด ๆ ที่ได้รับมอบหมายตามรัฐบัญญัตินี้

ข้อ 23

การเงิน

(1) [งบประมาณ] (เอ) สหภาพจะต้องมีงบประมาณ

(บี) ใช้งบประมาณของสหภาพรวมถึงรายได้และค่าใช้จ่ายตามสมควรต่อสหภาพ และการสนับสนุนงบประมาณค่าใช้จ่ายสามัญต่อสหภาพซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลขององค์การใหญ่

(ซี) ค่าใช้จ่ายที่ไม่อาจถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายของสหภาพแต่เพียงผู้เดียวแต่มีสหภาพอื่นซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลขององค์การใหญ่หนึ่งสหภาพหรือมากกว่ารวมอยู่ด้วย ให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายสามัญต่อสหภาพ การแบ่งค่าใช้จ่ายสามัญของสหภาพให้เป็นไปตามสัดส่วนที่สหภาพได้รับประโยชน์

(2) [ความร่วมมือด้านงบประมาณของสหภาพอื่น] ใช้งบประมาณของสหภาพมีการกำหนดขึ้นโดยคำนึงถึงข้อกำหนดความร่วมมือด้านงบประมาณกับสหภาพอื่นซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลขององค์การใหญ่

(3) [แหล่งเงินทุนงบประมาณ] งบประมาณของสหภาพจะมีการจัดทุนจากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

(i) ค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนระหว่างประเทศ

(ii) ค่าบริการอันเกิดขึ้นโดยสำนักงานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสหภาพ

(iii) การขายหรือค่าลิขสิทธิ์จากการประกาศโฆษณาโดยสำนักงานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสหภาพ

(iv) ของขวัญ ทรัพย์สินมรดกตกทอดและเงินช่วยเหลือ

(v) ค่าเช่า ดอกเบี้ย และรายได้เบ็ดเตล็ดอื่น

(4) [การกำหนดค่าธรรมเนียมและบริการ ระดับชั้นงบประมาณ] (เอ) จำนวนของตามวรรค (3)(i) จะกำหนดโดยที่ประชุมที่ประชุมสมัชชาโดยการเสนอของผู้อำนวยการใหญ่ ค่าบริการตามวรรค 3 (ii) จะจัดตั้งโดยผู้อำนวยการใหญ่ และเป็นการบังคับใช้เฉพาะกาลภายใต้การรับรองโดยที่ประชุมที่ประชุมสมัชชาในสมัยประชุมต่อไป

(บี) ค่าธรรมเนียมตามวรรค (3)(i) จะต้องมีการกำหนดอย่างแน่นอนเพื่อรายได้ของสหภาพจากเงินค่าธรรมเนียมและรายได้อื่นอย่างน้อยที่สุดเพียงพอต่อการชดเชยค่าใช้จ่ายทั้งหมดของสำนักงานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสหภาพ

(ซี) ถ้าไม่มีการรับรองงบประมาณก่อนวันเริ่มต้นของปีงบประมาณใหม่ ให้ถือว่างบประมาณนั้นจัดอยู่ในระดับชั้นเดียวกันกับงบประมาณของปีก่อน ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบข้อบังคับด้านการเงิน

(5) [กองทุนหมุนเวียน] สหภาพจะมีกองทุนหมุนเวียนซึ่งเกิดขึ้นจากรายรับส่วนเกิน และหากส่วนเกินนั้นขาดแคลนให้สมาชิกของสหภาพจ่ายเงินสนับสนุนเข้ากองทุนเพียงครั้งเดียว หากกองทุนไม่พอเพียงให้ที่ประชุมที่ประชุมสมัชชาวิจิตรเพิ่มเงินสนับสนุนนั้น สัดส่วนและระยะเวลาการจ่ายเงินจะถูกกำหนดไว้อย่างแน่นอนโดยที่ประชุมที่ประชุมสมัชชาตามข้อเสนอของผู้อำนวยการใหญ่

(6) [เงินจ่ายล่วงหน้าโดยรัฐผู้รับ] (เอ) ในความตกลงเรื่องสำนักงานใหญ่ที่ลงมติร่วมกับรัฐที่มีอาณาเขตเป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ขององค์การใหญ่ ให้มีการกำหนดให้รัฐนั้นสำรองเงินจ่ายล่วงหน้าเมื่อใดที่กองทุนหมุนเวียนขาดแคลน จำนวนและเงื่อนไขการจ่ายล่วงหน้าให้อยู่ในความตกลงแยกออกมาแล้วแต่กรณีในระหว่างรัฐนั้นและองค์การใหญ่

(บี) รัฐตามอนุวรรค(เอ) และองค์การใหญ่มีสิทธิทำคำแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรยกเลิกพันธกรณีการให้เงินจ่ายล่วงหน้า การยกเลิกดังกล่าวให้มีผลบังคับสามปีนับจากวันสิ้นสุดในปีที่มีการแจ้ง

(7) [การตรวจสอบบัญชี] การตรวจสอบบัญชีอาจทำโดยสมาชิกของรัฐของสหภาพหนึ่งหรือมากกว่า หรือโดยผู้ตรวจตรวจสอบภายนอกตามที่กำหนดไว้ในระเบียบข้อบังคับด้านการเงิน ผู้ตรวจสอบดังกล่าวจะมีการแต่งตั้งด้วยความตกลงในระหว่างกันโดยที่ประชุมที่ประชุมสมัชชา

ข้อ 24 ระเบียบข้อบังคับ

(1) [สาระสำคัญ] ระเบียบข้อบังคับจะดูแลการปฏิบัติตามรัฐบัญญัตินี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระเบียบข้อบังคับ จะต้องประกอบด้วยบทบัญญัติที่เกี่ยวกับ

(i) สาระใดที่รัฐบัญญัติกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าให้มีการบัญญัติ

(ii) รายละเอียดเพิ่มเติมหรือรายละเอียดอื่นที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติตามเกี่ยวกับบทบัญญัติของรัฐบัญญัตินี้

(iii) ข้อกำหนดใดเกี่ยวกับการบริหาร สาระหรือข้อปฏิบัติ

(2) [การแก้ไขบทบัญญัติในระเบียบข้อบังคับ] (เอ) ระเบียบข้อบังคับอาจกำหนดว่าบทบัญญัติบางข้อในระเบียบข้อบังคับมีการแก้ไขโดยฉันทามติหรือโดยคะแนนเสียงส่วนใหญ่จำนวนสี่ในห้าของคะแนนเสียง

(บี) เพื่อให้ข้อกำหนดฉันทามติหรือโดยคะแนนเสียงส่วนใหญ่จำนวนสี่ในห้าของคะแนนเสียงไม่อาจใช้บังคับต่อไปในการแก้ไขบัญญัติในระเบียบข้อบังคับ ให้การกำหนดเกี่ยวกับการลงฉันทามตินำมาใช้บังคับ

(๓) เพื่อให้ข้อกำหนดด้านทามติหรือโดยคะแนนเสียงส่วนใหญ่จำนวนสี่ในห้าของคะแนนเสียงไม่อาจใช้บังคับต่อไปในการแก้ไขบัญญัติในระเบียบข้อบังคับ ให้คะแนนเสียงส่วนใหญ่จำนวนสี่ในห้าของคะแนนเสียงนำมาใช้บังคับ

(3) [การขัดกันระหว่างรัฐบัญญัตินี้และระเบียบข้อบังคับ] ในกรณีที่มีการขัดกันระหว่างบทบัญญัติของรัฐบัญญัติให้รัฐบัญญัติมีอำนาจบังคับเหนือกว่า

ภาค III

การพิจารณาปรับปรุงและการแก้ไข

ข้อ 25

การปรับปรุงและแก้ไขรัฐบัญญัตินี้

(1) [ที่ประชุมพิจารณาปรับปรุง] รัฐบัญญัตินี้ อาจมีการพิจารณาปรับปรุงโดยการประชุมของภาคีร่วมสัญญา

(2) [การปรับปรุงหรือแก้ไขข้อมาตรา] ให้ข้อ 21 ข้อ 22 ข้อ 23 และข้อ 26 อาจมีการแก้ไขโดยที่ประชุมพิจารณาปรับปรุง โดยที่ประชุมสมัชชา ตามที่เห็นควรตามกำลังเห็นพ้องต่อบทบัญญัติที่ของข้อ 26

ข้อ 26

การปรับปรุงแก้ไขบางข้อมาตรา โดยที่ประชุมสมัชชา

(1) [ข้อเสนอสำหรับการปรับปรุงแก้ไข] (เอ) ข้อเสนอปรับปรุงแก้ไขโดยที่ประชุมที่ประชุมสมัชชาในข้อ 21 ข้อ 22 ข้อ 23 และรัฐบัญญัตินี้ อาจริเริ่มได้โดยภาคีร่วมสัญญาใดหรือโดยผู้อำนวยการใหญ่

(บี) ข้อเสนออื่นนั้น จะได้รับการแจ้งโดยผู้อำนวยการใหญ่ต่อภาคีร่วมสัญญาเป็นเวลาอย่างน้อยที่สุดหกเดือนล่วงหน้าก่อนมีการพิจารณาโดยที่ประชุมที่ประชุมสมัชชา

(2) [เสียงข้างมาก] การรับรองการแก้ไขในข้อต่าง ๆ ตามวรรค (1) ต้องมีคะแนนเสียงจำนวนสามในสี่ของคะแนนเสียงข้างมาก เว้นแต่การรับรองการแก้ไขความในข้อ 21 หรือการแก้ไขความในวรรคนี้ต้องมีคะแนนเสียงจำนวนสี่ในห้าของคะแนนเสียงข้างมาก

(3) [การมีผลใช้บังคับ] (เอ) เว้นแต่กรณีที่ยังคงไว้ในอนุวรรค (บี) การแก้ไขใดตามวรรค (1) จะมีผลใช้บังคับหนึ่งเดือนนับแต่มีคำแจ้งให้ทราบถึงการยอมรับนั้นเป็นลายลักษณ์อักษร โดยให้มีผลบังคับตามกระบวนการทางกฎหมายของภาคีร่วมสัญญาเมื่อผู้อำนวยการใหญ่ได้รับคะแนนเสียงสามในสี่ของภาคีร่วมสัญญาที่ซึ่งในขณะที่มีการรับรองการแก้ไขนั้น ได้เข้าเป็นภาคีสมาชิกของที่ประชุมสมัชชาแล้วและมีสิทธิในการลงคะแนนเสียงในการแก้ไขนั้น

(บี) การแก้ไขใดในข้อ 21 (3) หรือข้อ 21 (4) หรือในอนุวรรคนี้จะไม่มีผลใช้บังคับหากภายในระยะเวลาหกเดือนนับแต่มีการรับรองการแก้ไขโดยที่ประชุมสมัชชา ภาควิชาสามัญได้แจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่ในการไม่ยอมรับการแก้ไขนั้น

(ซี) การแก้ไขที่มีผลใช้บังคับตามบทบัญญัติภายใต้วรรคนี้ ให้มีผลผูกพันบรรดารัฐและองค์การระหว่างรัฐซึ่งเป็นภาคีร่วมสัญญาในเวลาที่การแก้ไขนั้นมีผลใช้บังคับหรือที่เข้าเป็นภาคีร่วมสัญญาในเวลาต่อมา

ภาค IV
บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ 27

การเข้าเป็นภาคีร่วมรัฐบัญญัตินี้

(1) [การมีคุณสมบัติ] ภายใต้บังคับวรรค (2) และวรรค (3) และข้อ 28

(i) สมาชิกรัฐใดขององค์การใหญ่อาจลงนามและเข้าเป็นภาคีร่วมรัฐบัญญัตินี้

(ii) องค์การระหว่างรัฐใดซึ่งมีสำนักงานที่บำรุงรักษาการคุ้มครองการออกแบบอุตสาหกรรมให้มีการบังคับใช้ในอาณาเขตของตนตามสนธิสัญญาองค์การระหว่างรัฐนั้น อาจลงนามและเข้าเป็นภาคีของรัฐบัญญัตินี้ ภายใต้เงื่อนไขว่าอย่างน้อยที่สุดหนึ่งในรัฐสมาชิกขององค์การระหว่างรัฐนั้นเป็นสมาชิกขององค์การใหญ่ และสำนักงานไม่อยู่ในบังคับภายใต้ข้อ 19

(2) [สัตยาบันหรือภาคยานุวัตร] รัฐหรือองค์การระหว่างรัฐตามวรรค (1) อาจยื่น

(i) สัตยาบันสารหากมีการได้ลงนามในรัฐบัญญัตินี้แล้ว หรือ

(ii) ภาคยานุวัตรสารหากยังไม่ได้มีการลงนามในรัฐบัญญัตินี้

(3) [วันที่การยื่นมีผลใช้บังคับ] (เอ) ภายใต้บังคับอนุวรรค (บี) ถึงอนุวรรค (ดี) วันที่ซึ่งมีผลใช้บังคับต่อการยื่นสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัตรสารถือเป็นวันที่มีการยื่นตราสารนั้น

(บี) ให้วันที่การยื่นมีผลใช้บังคับในการยื่นสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัตรสารของรัฐด้านการคุ้มครองการออกแบบอุตสาหกรรมอาจได้รับผ่านทางสำนักงานขององค์การระหว่างรัฐที่รัฐนั้นเป็นสมาชิกอยู่ ให้ถึงวันที่มีการยื่นตราสารดังกล่าวโดยองค์การระหว่างรัฐเป็นวันที่มีผลใช้บังคับ หากวันที่มีการยื่นตราสารของรัฐนั้นเกิดขึ้นภายหลัง

(ซี) ให้วันที่การยื่นมีผลใช้บังคับในการยื่นสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัตรสารใดที่ประกอบหรือยื่นพร้อมกับคำแจ้งให้ทราบตามข้อ 19 เป็นวันที่ตราสารฉบับสุดท้ายของสมาชิกรัฐในกลุ่มรัฐนั้นได้ยื่นคำประกาศดังกล่าว

(ดี) สัตยาบันสารหรือภาคยานุวัตรสารใดของรัฐอาจประกอบหรือยื่นพร้อมกับคำแถลงทำเป็นเงื่อนไขที่ถือว่าการยื่นตราสารของอีกรัฐหนึ่ง หรือองค์การระหว่างรัฐหนึ่ง หรือตราสารของสองรัฐอื่น หรือตราสารของอีกรัฐหนึ่งและองค์การระหว่างรัฐหนึ่ง โดยระบุชื่อและการมีคุณสมบัติเข้าเป็นภาคีร่วมรัฐบัญญัตินี้ ว่าให้รัฐเหล่านั้นได้มีการยื่นแล้วด้วย ตราสารที่ประกอบหรือยื่นพร้อมกับคำแถลงนั้นจะได้รับพิจารณาว่าเป็นการยื่นในวันที่เงื่อนไขตามคำแถลงได้ปฏิบัติตามแล้วอย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้ กรณีที่ตราสารนั้นถูกระบุไว้ในคำแถลงหรือแนบมาพร้อมกับคำแถลง ตราสารนั้นจะถือว่ามีกรยื่นไว้ในวันที่เงื่อนไขตามคำแถลงดังกล่าวได้มีการปฏิบัติตามแล้วอย่างสมบูรณ์

(อี) คำแถลงใดตามวรรค (ดี) อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนได้ตลอดเวลา การเพิกถอนเช่นว่านั้น จะมีผลบังคับนับจากวันที่การทำคำแจ้งให้ทราบถึงการเพิกถอนได้รับไว้โดยผู้อำนวยการใหญ่

ข้อ 28

วันที่สัตยาบันและการภาคยานุวัตรมีผลบังคับ

(1) [ตราสารที่นำมาพิจารณา] ตามความมุ่งประสงค์แห่งข้อนี้ ให้สัตยาบันสารหรือภาคยานุวัตรสารซึ่ง ยื่นโดยรัฐหรือองค์การระหว่างรัฐตามข้อ 27 (1) และมีวันที่มีผลบังคับใช้ตามข้อ 27 (3) จะถูกนำมาพิจารณา

(2) [การมีผลบังคับใช้ของรัฐบัญญัตินี้] รัฐบัญญัตินี้จะมีผลบังคับใช้ในเวลาสามเดือนนับแต่ที่รัฐได้ยื่น สัตยาบันสารหรือภาคยานุวัตรสาร โดยมีเงื่อนไขตามสถิติล่าสุดประจำปีที่รวบรวมโดยสำนักงานระหว่างประเทศ อย่างน้อยที่สุดให้สามรัฐในรัฐทั้งปวงดังกล่าวปฏิบัติตามโดยสมบูรณ์อย่างน้อยหนึ่งเงื่อนไข ดังนี้

(i) อย่างน้อยที่สุดต้องมี 3,000 คำขอรับการคุ้มครองการออกแบบอุตสาหกรรมได้ยื่นไว้ใน หรือเพื่อรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือ

(ii) อย่างน้อยที่สุดต้องมี 1,000 คำขอรับการคุ้มครองการออกแบบอุตสาหกรรมได้ยื่นไว้โดยผู้มี ถิ่นที่อยู่ในรัฐอื่น ในหรือเพื่อรัฐที่เกี่ยวข้อง

(3) [การมีผลบังคับใช้ของสัตยาบันและการภาคยานุวัตร] (เอ) ให้รัฐหรือองค์การระหว่างรัฐที่ได้ยื่น สัตยาบันสารหรือภาคยานุวัตรสารภายในสามเดือนหรือนานกว่าก่อนวันที่รัฐบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ มีพันธกรณี ต่อรัฐบัญญัตินี้ในวันที่รัฐบัญญัติมีผลบังคับใช้

(บี) รัฐหรือองค์การระหว่างรัฐอื่นใดจะมีพันธกรณีต่อรัฐบัญญัตินี้ในเวลาสามเดือนนับจากวันที่ยื่น สัตยาบันสารหรือภาคยานุวัตรสารหรือวันที่ภายหลังที่ระบุไว้ในตราสารนั้น

ข้อ 29

การห้ามการตั้งข้อสงวน

ไม่มีการตั้งข้อสงวนใดภายใต้รัฐบัญญัตินี้ที่อาจกระทำได้

ข้อ 30

คำแถลงทำโดยภาควิธีร่วมสัญญา

(1) [เวลาที่คำแถลงสามารถทำได้] คำแถลงใดตามข้อ 4 (1)(บี) ข้อ 5(2)(เอ) ข้อ 7(2) ข้อ 11(1) ข้อ 13(1) ข้อ 14(3) ข้อ 16(2) หรือ ข้อ 17(3)(ซี) อาจทำได้

(i) ในเวลาที่มีการยื่นตราสารตามข้อ 27 (2) ซึ่งในกรณีนั้นจะมีผลบังคับใช้ในวันที่รัฐหรือ องค์การระหว่างรัฐที่ทำคำแถลงนั้นมีพันธะตามรัฐบัญญัตินี้ หรือ

(ii) ภายหลังจากการยื่นตราสารตามข้อ 27 (2) ซึ่งในกรณีนั้นจะมีผลบังคับใช้ในเวลาสามเดือนนับ

แต่วันที่ผู้อำนวยการใหญ่ได้รับตราสารนั้น หรือวันที่ภายใต้ระบุไว้ในคำแถลง แต่จะบังคับใช้เพียงกับการจดทะเบียนระหว่างประเทศที่มีวันที่ของการจดทะเบียนวันเดียวกันหรือภายหลังจากวันที่มีผลบังคับของคำแถลงดังกล่าว

(2) [คำแถลงโดยรัฐที่มีสำนักงานร่วม] โดยไม่คำนึงถึงวรรค (1) คำแถลงอ้างถึงในวรรคนี้ ที่ทำโดยรัฐหนึ่งพร้อมกับรัฐอื่นหนึ่งหรือหลายรัฐ ได้แจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่ตามข้อ 19 (1) เรื่องการแทนสำนักงานร่วมโดยสำนักงานของตน ให้มีผลบังคับต่อเมื่อรัฐอื่นหนึ่งหรือหลายรัฐนั้นมีการทำคำแถลงซึ่งสอดคล้องกัน

(3) [การเพิกถอนคำแถลง] คำแถลงใดตามวรรค (1) อาจมีการเพิกถอนได้ตลอดเวลาโดยการทำคำแจ้งให้ทราบถึงผู้อำนวยการใหญ่ ให้การเพิกถอนมีผลในเวลาสามเดือนนับจากวันที่ผู้อำนวยการใหญ่ได้รับการแจ้งนั้น หรือวันใดภายหลังจากที่ระบุไว้ในคำแจ้งนั้น ในกรณีคำแถลงตามข้อ 7 (2) การเพิกถอนจะไม่มีผลต่อคำขอระหว่างประเทศใดที่ยื่นก่อนการมีผลใช้บังคับของการเพิกถอนนั้น

ข้อ 31

การใช้บังคับของรัฐบัญญัติ พ.ศ. 2477 (ค.ศ. 1934) และ
รัฐบัญญัติ พ.ศ. 2503 (ค.ศ. 1960)

(1) [ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐภาคีต่อรัฐบัญญัติ พ.ศ. 2477 (ค.ศ. 1934) และ รัฐบัญญัติ พ.ศ. 2503 (ค.ศ. 1960)] เพียงในตัวของรัฐบัญญัตินี้จะมีผลบังคับใช้กับความสัมพันธ์ระหว่างรัฐโดยรวมที่เป็นภาคีทั้งในรัฐบัญญัตินี้และรัฐบัญญัติ พ.ศ. 2477 (ค.ศ. 1934) และรัฐบัญญัติ พ.ศ. 2503 (ค.ศ. 1960) ทั้งนี้ รัฐทั้งหลายนี้จะต้อง ภายใต้สัมพันธภาพกัน ใช้บังคับรัฐบัญญัติ พ.ศ. 2477 (ค.ศ. 1934) และ รัฐบัญญัติ พ.ศ. 2503 (ค.ศ. 1960) แล้วแต่กรณี ต่อการออกแบบอุตสาหกรรมที่ได้ยื่นต่อสำนักงานระหว่างประเทศก่อนวันที่รัฐบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับต่อความสัมพันธ์ระหว่างรัฐโดยรวม

(2) [ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐภาคีต่อทั้งรัฐบัญญัตินี้และรัฐบัญญัติ พ.ศ. 2477 (ค.ศ. 1934) หรือ รัฐบัญญัติ พ.ศ. 2503 (ค.ศ. 1960) และรัฐภาคีต่อ พ.ศ. 2477 (ค.ศ. 1934) หรือรัฐบัญญัติ พ.ศ. 2503 (ค.ศ. 1960) โดยไม่เป็นภาคีรัฐบัญญัตินี้] (เอ) รัฐซึ่งเป็นภาคีในทั้งรัฐบัญญัตินี้ และรัฐบัญญัติ พ.ศ. 2477 (ค.ศ. 1934) จะบังคับใช้รัฐบัญญัติ พ.ศ. 2477 (ค.ศ. 1934) อย่างต่อเนื่องต่อไป ในความสัมพันธ์กับรัฐที่เป็นภาคีของรัฐบัญญัติ พ.ศ. 2477 (ค.ศ. 1934) แต่มิได้เป็นภาคีของรัฐบัญญัติ พ.ศ. 2503 (ค.ศ. 1960) หรือของรัฐบัญญัตินี้

(บี) รัฐที่เป็นภาคีของทั้งรัฐบัญญัตินี้ และรัฐบัญญัติ พ.ศ. 2503 (ค.ศ. 1960) จะบังคับใช้รัฐบัญญัติ พ.ศ. 2503 (ค.ศ. 1960) อย่างต่อเนื่องต่อไป ในความสัมพันธ์กับรัฐที่เป็นภาคีของรัฐบัญญัติ พ.ศ. 2503 (ค.ศ. 1960) แต่มิได้เป็นภาคีของรัฐบัญญัตินี้ จะทำต่อไปประยุกต์ใช้ รัฐบัญญัติ พ.ศ. 2503 (ค.ศ. 1960) เข้าการบอกเล่าของมั่นกับรัฐซึ่งพรรคพวก รัฐบัญญัติ พ.ศ. 2503 (ค.ศ. 1960) นอกจากพรรคพวกรัฐบัญญัตินี้

ข้อ 32

การบอกเลิกรัฐบัญญัตินี้

(1) [การแจ้งให้ทราบ] ภาคีร่วมสัญญาสามารถบอกเลิกรัฐบัญญัตินี้โดยการทำคำแจ้งให้ทราบต่อ

ผู้อำนวยการใหญ่

(2) [วันที่มีผลบังคับ] การบอกเลิกจะมีผลบังคับในเวลาหนึ่งปีนับจากวันที่ผู้อำนวยการใหญ่ได้รับการแจ้ง หรือวันใดภายหลังจากที่ระบุไว้ในการแจ้งนั้น การบอกเลิกจะไม่ส่งผลกระทบต่อคำขอระหว่างประเทศที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาและการจดทะเบียนระหว่างประเทศที่มีผลบังคับใช้อยู่ ในภาควิทยาศาสตร์ที่ทำกรบอกเลิกในเวลาการบอกเลิกนั้นกำลังมีผลบังคับ

ข้อ 33

ภาษาที่ใช้ในรัฐบัญญัตินี้ และการลงนาม

(1) [แม่บท-ต้นฉบับทางการ] (เอ) รัฐบัญญัตินี้มีการลงนามในต้นฉบับเดียวที่เป็นภาษาอังกฤษ ภาษาอาหรับ ภาษาจีน ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาสเปน ต้นฉบับในทุกภาษาทางการจะมีความเป็นต้นฉบับเท่าเทียมกันทุกประการ

(บี) ต้นฉบับทางการจะต้องได้รับการรับรองโดยผู้อำนวยการใหญ่หลังจากมีการปรึกษาหารือกับรัฐบาลผู้มีส่วนได้เสียในภาษาอื่น ๆ ตามที่ประมุขสมาชิกราชอาณาจักรกำหนด

(2) [กำหนดเวลาในการลงนาม] รัฐบัญญัตินี้จะเปิดไว้เพื่อการลงนาม ณ สำนักงานใหญ่ขององค์การใหญ่เป็นเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่มีการรับรอง

ข้อ 34

ผู้รักษาการ

ให้ผู้อำนวยการใหญ่เป็นผู้รักษาการตามรัฐบัญญัตินี้